

اعتصابات سراسری

کارگران نفت

اطلاعیه شماره یک حزب حکمتیست (خط رسمی)

۱ تیر ۱۴۰۰

... صفحه ۲

حزب کمونیست کارگری - حکمتیست (خط رسمی)

hekmatist.com

۲۶۳

هفتگی

حکمتیست

۲۴ ژوئن ۲۰۲۱ - ۵ تیر ۱۴۰۰

کارگران نفت و طوفان اعتصابات گسترده

سهند حسینی

هنوز حاکمیت از شوک بحران انتخاباتی اش خارج نشده که بخش عظیمی از کارگران بخشهای مختلف نفت اعتصابی گسترده را شروع کرده اند. دولتی که قرار بود انسجام نظام را در برابر جامعه معترض و طبقه کارگر مبارز تثبیت کند، فی الحال اولین ضرب شست را از کارگران نفت دریافت کرده است.

طبق اخبار و تصاویری که از روند اعتصابات پخش شده است، بیشتر از ۲۵ مرکز مختلف کارگری که عموماً کارگران پتروشیمی ها و پالایشگاهها هستند در اقدامی هماهنگ دست به اعتصابی سراسری زده اند. این اعتصاب در نوع خود بی سابقه است و حول مطالباتی چون دستمزد بالای ۱۲ میلیون تومان و افزایش آن با افزایش قیمت اجناس، کوتاه شدن دست پیمانکاران و شرکت های پیمانی و پروژه ای و امنیت شغلی و قراردادهای دائم است. از خواست برداشته شدن قوانین برده وار مناطق ویژه اقتصادی، امنیت شغلی، جرم بودن عدم پرداخت به موقع دستمزدها، تا اجرایی شدن طرح بیست ده، از جمله مطالبات اساسی کارگران در این دوره از اعتصابات هستند. این اعتصابات گسترده بنا به اعلام بیانیه کارگران پیمانی نفت اعتصابی، خطری به طول یک هفته و تا روز نهم تیر که روز اعلام اعتراض کارگران رسمی می باشد، پیوست خواهند شد. یکی از نقطه های درخشان بیانیه کارگران پیمانی در همین ایجاد اتحاد و هماهنگی در بین بخشهای مختلف کارگری است. ایجاد اتحاد و همبستگی و هم سرنوشته در برابر حاکمیت بورژوازی که به طول چهار دهه حاکمیتش تلاش کرده از ایجاد کوچکترین اتحادی در میان کارگران جلوگیری نماید. به ویژه از دوره وزارت زنگنه به صورت کاملاً مهندسی شده تلاش شد که در میان کارگران شرکت نفت شکاف و تفرقه ایجاد شود. در این دوره بخشهای بزرگی از پتروشیمی ها و پالایشگاه ها را خصوصی اعلام کردند و دست شرکتهای پیمانی و پروژه ای را برای مالکیت بر قسمتهایی از شرکت نفت را باز کردند. طی پروژه خصوصی سازیها، بسیاری از کارگران را بیکار کردند تا شرکتهای پیمانی که به ارکان دوم مشهور هستند، بتوانند همان کارگران اخراجی و کارگران جدید را، با تحمیل قراردادهای موقت و سفید، بی حقوق تر، دوباره استخدام کنند. ... صفحه ۳

حزب کمونیست کارگری حکمتیست (خط رسمی)

Worker-communist Party Hekmatist

hekmatist.com

اطلاعیه!

این صف برای پیروزی به میدان آمده است
اعتصابات سراسری کارگران نفت

اسرائیل پس از نتانیا هو

فواد عبداللهی

در شرایطی که پارلمان اسرائیل با اکثریتی لزران نفتالی بنت را به نخست وزیری برگزید، آینده سیاسی اسرائیل در حاله ای از ابهام قرار گرفته است. هیئت حاکمه دست راستی اسرائیل با تشکیل دولتی که آن را «دولت تغییر» خوانده، مجبور شد تحت فشارهای داخلی و بین المللی حول مسئله فلسطین و علیه حاکمیت آپارتاید قومی در اسرائیل به ۱۳ سال نخست وزیری یکی از مهمترین مهره های خود، بنیامین نتانیا هو پایان دهد. کسی که قادر بود بر متن سیاست قومی - مذهبی کردن خاورمیانه و در یک توازن قوای مشخص سیاسی به نفع راست در جهان، عروج کند و راست افراطی در جامعه اسرائیل و هیئت حاکمه آن را پشت این سیاست برای یکدوره مشخص، بسیج و یکدست کند. ... صفحه ۴

«دنیا بدون فراخوان سوسیالیسم،

بدون امید سوسیالیسم و بدون خطر

سوسیالیسم به

چه منجلا بی بدل میشود..»

آزادی برابری حکومت کارگری

این صف برای پیروزی به میدان آمده است

اعتصابات سراسری کارگران نفت

طبقه کارگر در ایران پسا انتخابات، پسا مضحکه ای که حاکمیت تلاش کرد آن را «به سلامت» و با «کمترین هزینه» سپری کند، تازه جدال اش را در سطح و فاز دیگری، فرسنگها به پیش، آغاز کرده است!

ایران پسا هفت تپه و فولاد و نفت، نمی تواند ایرانی در مسیری، جز سوسیالیستی باشد.

حزب حکمتیست (خط رسمی) خود را بخشی از جنبش طبقه کارگر ایران میدانند و در این راه تمامی تلاش خود برای پیشروی کارگران نفت را، بکار می برد.

زنده باد جنبش مجمع عمومی
زنده باد جنبش برپایی شوراهای کارگری

اطلاعیه شماره یک

حزب حکمتیست (خط رسمی)

۱ تیر ۱۴۰۰

نبخ ایران لحظه به لحظه با اعتصابات گسترده و سراسری کارگران نفت، می زند.

در ادامه اعتراضات و اعتصابات ماه گذشته در بخش های مختلف در صنایع نفت و پتروشیمی ها، از روز گذشته بار دیگر دهها بخش در شهرها مختلف وارد اعتصابات سراسری شده اند.

هزاران کارگر رسمی و غیر رسمی، پیمانکار و قراردادی، با هر سابقه کار و مهارت و تخصص و ... مختلف، در آبادان، گچساران، بهبهان، بوشهر، عسلویه و تهران، وارد اعتصاب شده اند!

اعتصاب سراسری کارگران صنایع نفت و گاز، برای خواست و مطالبات عمومی و «ویژه» همه کارگران در بخش های مختلف، براه افتاده است!

از افزایش دستمزد و سقف دستمزدها، تا کوتاه کردن دست پیمانکاران و لغو قوانین برده وار «مناطق ویژه اقتصادی»، از ایمنی محیط کار، تجهیزات و امکانات تهویه و سرمایشی و گرمایشی تا بالابردن استانداردها بهداشتی و خوابگاهها و حق تشکل و تجمع، مطالبه جمعی این اعتصابات است!

اعتصابات گسترده تر و بیشتری در راه است!

کارگر نفت، آن رهبر سرسخت دیروز، امروز و چهار دهه بعد در قامت کارگر آگاه، دیوارهای چهل ساله «آپارتاید» و جداسازی از سایر بخش های طبقه کارگر در سایر صنایع را شکست! توطئه ها و دسیسه های باندهای حکومتی برای مهار اعتراضاتش را خنثی کرد و پشت سر گذاشت.

شکاف قسمتی و قراردادی بین خود، را هم آورد و همبسته و متحد پا به میدان گذاشت! شکاف و تفرقه ای که قراردادهای متعدد و متنوع با دهها شرکت پیمانکار، صف متحد و همبسته این بخش از کارگران این صنعت اصلی را شقه شقه کرده بود، را هم آورد! کارگر پیمانکار نه در رقابت با کارگر رسمی که متحد او اعلام کرد که همچون رفقاییش به اعتصاب کارگران رسمی می پیوندد.

اعتصابات گسترده تر و بیشتری در راه است! اعتصابات که توسط شبکه ای از کارگران پیشرو، سازماندهندگان و دست اندرکاران مجمع عمومی و شوراهای هدایت می شود.

اگر دشمن طبقاتی در حاکمیت پس از رنگ باختن سریع رنگ ریاکاری «مستضعف پناهی» ش، با درس گیری از نقش کارگر نفت در انقلاب ۵۷، آموخت و از همان روز اول به جدال کارگر نفت رفت تا به سرنوشت حکومت قبلی دچار نشود! و با امنیتی و نظامی کردن محیط کار این بخش از طبقه، توانست بساط استثمار و بهره کشی از کارگر در ایران را بازسازی کند!

کارگر نفت هم آموخت که نه در شمایل «مستضعف» محیط های اسلامی، که بعنوان کارگر متمدن، آگاه، متحد و متشکل از جا بر خیزد و جدال ناتمام با حکومت استثمار و فقر و بردگی را در شرایط دیگری و این بار قوی تر، مصمم تر و روشن بین تر، به پیش ببرد!

کارگر نفت در اولین قدم دیوارهای جداسازی با سایر بخش های طبقه کارگر در کشور را خراب کرد! تا شکاف های قسمتی و دستمزدی و شرایط کاری متفاوت و ... را بپراند، متحد و همبسته به میدان بیاید!

حرکتی که به درست توسط سندیکا کارگران هفت تپه مورد گرمترین حمایت ها قرار می گیرد.

این تازه آغاز کار است!

مردم اعلام کرده اند که مسکن و طب و بهداشت و

آموزش و امکانات رفاهی رایگان می خواهند، در عوض

اپوزسیون راست «تحریم اقتصادی» و «فشار حداکثری»

آمریکا را نشان شان می دهد؛ مردم بیمه بیکاری

می خواهند، این اپوزسیون، سوریه و عراق و لیبی را

نشان شان می دهد؛ مردم مذهب زدایی و برچیدن آپارتاید

جنسی از جامعه و زندگی اجتماعی شان را فریاد می زنند،

این اپوزسیون خواهان بقای نقش مذهب و باورها و

افکار و نهادهای سنتی بعنوان نیروهای کمکی در حفظ

اقتدار بورژوازی در برابر طبقه کارگر و علیه سوسیالیسم

است. مردم نان می خواهند، این اپوزسیون کشتی

به گل نشسته «بازار آزاد» و ناوهای جنگی آمریکا در

منطقه و نقش «برجسته» اسرائیل در ناامن کردن فضای

مبارزه در داخل ایران را نشان مردم می دهد. مردم برابری

و آزادی می خواهند، این اپوزسیون «سازمان جوانان

فاشیست فرشگردي» تاسیس می کند و شاخک های آنتی

- کمونیستی و ضدکارگری خود را به مردم ایران نشان

می دهد. مردم فقر و بیکاری و شاه و شیخ و آقا بالاسر

می خواهند، این اپوزسیون خالکوبی پینوشه و بازار آزاد

و ضدیتش با آرمان عدالت اجتماعی را به رخ می کشد.

مشور سرنگونی جمهوری اسلامی را به پرچم خود تبدیل کنید

نویسن، این سطح از اتحاد و هماهنگی، بدون وجود شبکه کارگران رادیکال سوسیالیست و اتکا به اراده جمعی غیر قابل تصور است. بورژوازی حاکم با در نظر گرفتن تمام فاکتورهایی که اوضاع را به این جهت سوق داده و همچنین عروج چنین پدیده ایی اجتماعی اعتراضی، معضلات و بحران حاکمیتش بی شک عمیقتر خواهد شد. به ویژه اگر اعتراضات و اعتصابات این دوره و عروج رادیکال خواستها و مطالبات کارگری را در متن وضعیت عمومی تر اعتراضات اجتماعی قرار دهیم آنچه که با وضوح قابل مشاهده است و چشم انداز آن پیدا است حاکی از عمیقتر شدن بحران حاکمیت اسلامی و تغییر تناسب قوای شدیدتر به ضرر سیستم حاکم است. اعتصابات گسترده و هماهنگ اخیر اگر خبر از خیز طبقه کارگر برای فتح سنگرهای بیشتری در جدال طبقاتی را در خود داشته باشد در همانحال می تواند به عنوان اولین ضرب شست این طبقه به دولت رئیسی که قرار بود به عنوان گزینه انسجام نظام در تقابل با جامعه انفجاری باشد، در نظر گرفت. این تازه شروع کار است. جامعه ایران با وجود چنین حجم بزرگی از اعتصابات و اعتراضات کارگری و اجتماعی مردم، در تمامی عرصه ها، بی شک نشان از یک تغییر و تحول جدی را در خود دارد. طبقه کارگر و پرچم سوسیالیستی بی گمان در راس هر تحول عمیق اجتماعی خواهد بود. کارگران نفت با این تعرض یکبار دیگر نقش اساسی خود را در معادلات جامعه متحول ایران نشان دادند. کارگر نفت ما همچنان یک پای اساسی در تحولات آتی جامعه خواهد بود.

۲۴ ژوئن ۲۰۲۱

طرحهای ارکان ثالث، با شقه شقه کردن کارگران به پیمانکاری، مدت دائم، مدت موقت، رسمی، ... از مدل‌های استخدامی است که از طریق این شرکت‌های پیمانی به پیش برده شده است و تا همین الان هم چنین تقسیم بندی کارگران این بخشها از شرکت نفت از ارکان اصلی شرکت‌های نامبرده است. با این رویکرد تعرض افسار گسیخته سرمایه داری و سرمایه داران به ابتدایی ترین نیازهای انسانی را سازمان دادند. به معیشت و سفره کارگران با بی رحمی حمله کردند، به سطح بهداشت و امنیت محیط زیست کاملا بی توجه بودند، به حداقل دستمزدها هم رحم نکردند و آنرا حتی به پایین تر از دستمزدهای عالی کار تقلیل دادند. بدون در نظر گرفتن زمانبندی و کار در شرایط به شدت سخت و سوزان، زندگی کاملا غیر انسانی را به این بخش از طبقه کارگر ایران تحمیل کردند. مضاف بر این تعرض وحشیانه، کارگران را در جمعهای محدودتر میان شرکت‌های پیمانی تقسیم کردند تا در میان کارگران این بخشها ایجاد شکاف و تفرقه نمایند. سیاستی که اساسا بر ایجاد جدایی کارگران و شکاف در میانشان مهندسی شده بود. سیاستی که امروز با عروج اعتراضات رادیکال کارگری، با عروج کارگران سوسیالیست خودآگاه، با اتحاد طبقاتی و متکی شدن مبارزه کارگر بر مجامع عمومی و دخالت مستقیم کارگر در سرنوشتش، نقش بر آب شده است. کارگران نفتی که اتفاقا بین چندین شرکت پیمانی تقسیم شده اند، توانستند در عرض چند روز، اعتصابی سراسری و هماهنگ را در بیش از ۲۵ شرکت سازمان دهند. به جرات می توان گفت چنین سطحی از اعتراض و اعتصاب، چنین ابتکار درخشانی تنها بیانگر ویژگی و جایگاه واقعی طبقه کارگر ایران در دنیای امروز است. طبقه ایی که در جدالی سهمگین با یکی از ارتجاعی ترین، با یکی از خشن ترین و پلیسی ترین حکومت‌های بورژوازی روبرو است. اما این تازه شروع کار است و حرکت قدرتمند کارگران متحد نفت جلوه ایی از یک حرکت بزرگتر اجتماعی در مقیاس جامعه معترض و انقلابی ایران است. چشم انداز آتی نشان از نقش قدرتمند طبقه کارگر در بطن تحولات پیش رو را در خود دارد.

عمیقتر شدن بحران حاکمیت بورژوازی

اوضاع و احوال کنونی نتیجه مستقیم بیش از چهل سال حاکمیت یکی از هارترین رژیمهای سرمایه داری جهان است که برای سرکوب انقلاب ۵۷ به قدرت رسید. چهار دهه ای که مرتبا با اعتراض و مقاومت همه جانبه مردم مواجه بوده است و بحران های حکومت را تشدید کرده است. جدا از هر عامل منطقه ای و جهانی، شکی نیست که بدنبال اعتراضات فولاد اهواز و هفت تپه، بدنبال دی ۹۶ و آبان ۹۸، جامعه ایران وارد فاز جدیدی شد، فازی که به عمیقتر شدن بحران نظام حاکم دامن زد و تغییر تناسب قوا به نفع جامعه معترض را ممکن تر ساخت. اما با جرات می توان گفت که مهمترین عاملی که حاکمیت بورژوا اسلامی را اینچنین به هراس آورده و آنرا در برابر جامعه در موقعیت به شدت ضعیف تری قرار داده است، نقش طبقه کارگری است که در اعتراضات جاری در ایران، خواست و مطالبه رفاه، آزادی و برابری و حکومت شورایی را قرار داده است. طبقه کارگری که با وجود سرکوب سیستماتیک، دوباره پرچم مجامع عمومی و شورا را توسط شبکه های فعالین و کارگران رادیکال سوسیالیست خود برافراشته است و تصاویری به یاد ماندنی و درخشان از اعتراضات را از «پایتخت اعتصاب جهان» تا ساندج، از خارک تا اراک و تبریز و ... به نمایش گذاشته است.

امروز و پس از پیروزی مردم در مقابل حاکمیت در انتخابات ۱۴۰۰، بر متن این تناسب قوای جدید کارگر نفت ما، کارگرانی که علیرغم انواع حربه های سیستم حاکم برای ایجاد انشقاق و شکاف در میان خود، با اتحاد خود نشان دادند که آبدیده هستند و به پیچیدگی مبارزه با چنین رژیم واقفند. اعتصابات گسترده و سراسری اخیر یکی از مهمترین ویژگیهای که در خود دارد به طور قطع فائق آمدن این بخش از طبقه کارگر ایران در پتروشیمی ها و پالایشگاهها که عموما به کارگران غیررسمی، ارکان ثالث و قرارداد موقت و ... مشهور هستند، نشانگر خودآگاهی است که کل پروژه سیستم حاکم برای ایجاد انشقاق را به شکست کشانده است. اعتراضات و اعتصابات اخیر این بخش از کارگران نفت، دلالت بر نوعی از سازمان و شبکه ها و محافل کارگران آگاه و سوسیالیست را دارد که توانسته بر شقه شقه شدن کارگران بخشهای مختلف غلبه کرده و با ایجاد اتحاد و همبستگی، اقدام به چنین تعرض و اعتصابی سازمانیافته و منسجم نمایند. پشتیبانی از خواست و مطالبات کارگران رسمی نفت در بیانیه اشان نشان از تیزبینی و نگرشی عمیق کارگری به همبستگی و هم سرنوشتی را در خود دارد. این پدیده یکی از ویژگیهایی است که با وجود مهندسی ایجاد تفرقه و شکاف در میان کارگران اما در مقابل کاردانی و با تجربی رهبران کارگری این بخشها را در خود برجسته کرده است. این پدیده

کارگران!

**برای به زیر کشیدن جمهوری اسلامی به قدرت خود،
به قدرت میلیونها انسان گرفتار در چنگال نظام فقر
و استثمار و تبعیض و بی حقوقی مطلق، برای انقلاب
کارگری و برپایی جهانی نو و بهتر به حزب خودتان
پیوندید!
حزب حکمتیست (خط رسمی) مهمترین ابزار متحد و
متشکل شدن شما، مهمترین ابزار این سرنوشتی و به
پیروزی رساندن انقلاب کارگری است!**

زنان و مردان آزادیخواه!

**همه خود را برای فردای پس از جمهوری اسلامی آماده
می کنند!
نیروهای راست و ارتجاعی نیروی خود را برای دست
بدرست کردن قدرت از بالای سر ما، خود را برای تحمیل
یکدور دیگر از استثمار و فقر و استبداد به نامی دیگر،
آماده می کنند و ابزار خود را صیقل می دهند!
ما، طبقه کارگر بیزار از فقر و استثمار و بی حقوقی!
ما زنان تشنه رهایی از آپارتاید جنسی و تحقیر و
سرکوب جنسیتی، ما جوانان و کارکنان و بیکاران و
سالمندان گرفتار در چنگال نظام و حکومتی ضدانسانی،
باید خود را آماده کنیم!
حزب حکمتیست (خط رسمی)، ابزار قدم نهادن به این
جدال است! به حزب تان پیوندید!**

راست افراطی در هیئت حاکمه اسرائیل به رهبری نتانیاهو، با شکست سیاست میلیتاریستی آمریکا و قومی - مذهبی کردن جوامع خاورمیانه توانست برای مدتی پشت «چرخش» ترامپ و «معامله قرن» او زمان بخرد و با افول و شکست ترامپ اکنون فاقد مهره ای برای بخت کردن سیاست راست افراطی در داخل اسرائیل و سیاست منطقه ای آن است؛ جامعه اسرائیل، اکنون جامعه ای است بدون نخست وزیر؛ و دولت جدید بر متن این تغییر توازن قوا، شکننده تر از آن است که در کوتاه مدت بتواند راست را در اسرائیل بسیج کند و خلاء نتانیاهو را پر کند. به طور اسمی، نفتالی بنت نخست وزیر جدید راست در اسرائیل است. اما حزب راست‌گرای افراطی او، یامینا، تنها شش کرسی از ۱۲۰ کرسی کنست را در اختیار دارد. ائتلاف کنونی شامل هفت حزب از طیف‌های ایدئولوژیکی گوناگونی است و در مسائل مختلف توافق کمی با هم دارند. چیزی که مورد توافق آن‌هاست این است که مجبور شدند نتانیاهو و حزبش را فعلا از قدرت کنار بزنند. مسئله حل نشده فلسطین، ادامه شهرک‌سازی‌ها در کرانه‌های باختری، بحران آپارتاید قومی نهادینه شده در هیئت حاکمه اسرائیل و اعتراضات به ادامه جنگ و تنش‌های کور قومی و ضد عرب در این کشور، عملا راست در اسرائیل را فاقد یک رهبر «جسور» برای سرکوب اعتراضات و بازگردان اوضاع به شرایط سابق کرده است.

دولت جدید راست بیش از هر چیز نتیجه قطبی شدن فضای سیاسی در جهان و در داخل جامعه اسرائیل علیه نتانیاهو و حاکمیت آپارتاید قومی است؛ «سرنگونی قانونی» نتانیاهو در هیئت حاکمه اسرائیل محصول فشار پایین به بالاست و دولت جدید در اسرائیل بر متن این فشار مجبور به ساقط کردن نتانیاهو شد. شاخص این دوره در جامعه اسرائیل این است: آغاز دوره‌ای که در آن راست در جامعه اسرائیل و در افکار عمومی مردم متمدن جهان با بحران مشروعیت سیاسی و اخلاقی روبرو است! این فرصتی است که طبقه کارگر و سوسیالیست‌ها در اسرائیل میتوانند بر متن شکاف در بالا و بحران راست در هیئت حاکمه، ورق را تماما برگردانند. عدم دخالت طبقه کارگر و سوسیالیست‌های این طبقه در سیاست و غفلت از شکنندگی راست در حاکمیت میتواند به بازسازی دوباره صفوف راست در اسرائیل بیانجامد. «سرنگونی قانونی» نتانیاهو باید به سرنگونی تمام و کمال راست در قدرت تبدیل شود. دولت جدید ادامه سیاست‌های نتانیاهو بر متن اوضاع جدیدی است که با زبان «دیپلماسی» آمده است برای یکدست کردن دوباره راست وقت بخرد. دیپلماسی ادامه جنگ است و این فرصت بازسازی به قصد تعرض مجدد راست به جامعه اسرائیل و مردم فلسطین را نباید به این دولت و به راست افراطی در اسرائیل داد.

اعتصاب سراسری

کارگران نفت

میان حقوق جهاشمول انسان، قانون اساسی دولت آتی شورانگه است

hekmatist.com

تماس با حزب

@Hekmatistx

دبیرخانه حزب:

dabirxane@hekmatist.com

دبیر کمیته مرکزی: آذر مدرسی

azar.moda@gmail.com

تشکیلات خارج کشور حزب: امان کفا

aman.kafa@gmail.com

کمیته تبلیغات: فواد عبداللهی

fuaduk@gmail.com

دفتر کردستان حزب: محمد راستی

mohammed.raasti@gmail.com

حکمتیست هفتک

سر دبیر: فواد عبداللهی

آزادی

رفاه

حکومت شورایی!

مردم آزادی میخواهند!

برابری میخواهند!

رفاه و خوشبختی و امنیت

میخواهند!

این رژیم باید برود!

مردم حاکمیت شورایی

میخواهند!

یک دنیای بهتر

برنامه حزب حکمتیست را بخوانید!